

BONA PAU

PAU
TORNA

Nº. 625 - ANY LIII - MONTUÏRI - MARÇ - 2005

SA RUA,
expressió de goig

Juana Manera Cerdà, de 9 anys,
guanyadora del 1r premi individual

BREUS

Expropiació forçosa

A la reunió de dia 11-2-05 el Consell de Govern del CIM va acordar l'expropiació forçosa de diferents terrenys que afecten a propietats del terme de Montuïri a l'indret del camí de Sa Síquia, necessaris per a l'ampliació de la carretera de Manacor a via de doble calçada.

Campionat d'Aviram: Martí Ferrer, guanyador

Entre els millors exemplars escol·lits pel jurat del IV Campionat d'Aviram de Races Autòctones celebrat el passat 11 de febrer a Consell hi figura un colom picard roig de Martí Ferrer Ribas (qui és President de l'Associació d'Aviram de les Illes Balears), que resultà guanyador com a au més destacada de tota l'exposició, com també un gall menorquí d'ell mateix, que fou premiat. (podria sortir la foto)

150è aniversari de la Beata Francinaina

Amb motiu del 150è aniversari de la mort de la Beata Francinaina Cirer, monja que fou de la Caritat, de Sencelles, s'han celebrat i es continuaran celebrat fins al 18 de setembre pròxim tot un seguit d'especials celebracions a la seva

Paula M. Amengual, autora de **Son Fornés, les restes d'una comunitat mil·lenària**, corresponent al nº 8 de "Quaderns Montuïrers"

vila, tant de caire religiós com cultural i lúdic a fi de propagar la vertadera figura d'aquesta Beata.

Trobada d'antigues alumnes de la Caritat

Amb motiu d'aquest 150 aniversari, el proper dia 12 de juny se celebrarà una trobada d'antigues alumnes a Sencelles. A les 17h visita a la casa de la Beata Francinaina i a les 18h Celebració Eucarística a l'església parroquial, trobada inclosa dins el programa d'actes. Les Germanes de la Caritat conviden d'una manera especial les antigues alumnes Ca ses Monges de Montuïri.

El nº 8 de "Quaderns Montuïrers"

Estam preparant el número 8 de la col·lecció de "Quaderns Montuïrers" que portarà per títol "Son Fornés, les restes d'una comunitat mil·lenària", l'autora del qual n'és Paula M. Amengual Nicolau. Volum que tenim previst fer arribar als subscriptors amb l'exemplar de Bona Pau corresponent al proper abril. Serà presentat per l'autora dia 28 de març a la sala d'actes de l'Ajuntament a les 21h i tot seguit també es presentarà el volum dels contes curts guanyadors del concurs de 2004.

Aclariment

L'Associació de Caçadors de Montuïri està desvinculada de l'Associació de Societats de Caçadors de Mallorca, motiu pel qual no va estar present a la reunió sobre modificació de la Llei de Caça promoguda per la Conselleria de Medi Ambient del Govern Balear celebrada dia 14 de gener passat a Lloret.

Prensa forana

Diada i Assemblea General

A la seu social de Sant Joan el passat 19 de febrer se celebrà una diada i assemblea general ordinària a la qual s'aprovà la gestió de la junta directiva en el transcurs del darrer any i es prengueren alguns acords. També es firmà un conveni amb la Germandat de Donants de Sang de Mallorca, es presentaren tres noves revistes, Miquel Marqués donà un xerrada sobre la premsa local a Menorca, de la que n'és president, i Pere Manzanares, una altra sobre l'estat de la llengua catalana i la premsa a la Catalunya Nord, d'on és president de la Federació d'Entitats.

Sopar lluita contra el càncer

El proper 5 de març a les 21 h al restaurant Cas Carboner se celebrarà el sopar anual a benefici de la lluita contra el càncer, organitzat per la Junta Local de Montuïri.

Robatori

D'una casa gran de la plaça Major dies passats varen sostreure un canelobre de 4 ciris i dos quadres de lliris de Sant Josep amb la corresponent vasa, de gran valor. Per aquest motiu la propietat demana la prompta restitució.

Associació Zero-Tres

Mereix un reconeixement l'Associació Zero-Tres anys per la tasca que du a terme i en particular per la preparació de la cavalcada dels Reis i darrerament en la participació a la rua.

Voluntariat Protecció Civil

El proper dia 4 d'abril començarà a Montuïri un curs bàsic de voluntariat de protecció civil. Per a inscripcions, a les oficines de l'Ajuntament.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespí, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar, Miquel Llabrés Jaume, Pau Servera Garau, Mª Antònia Rigo Gallard i Isabel Mayol Manera.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

Un Montuïri solidari

Ha arribat a la consciència de tots els montuïrers la necessitat per no dir l'obligació de ser solidaris. No sols ser sensibles a les misèries de la resta de la humanitat, sinó d'abocar-se i donar temps, esforç i doblers per, de qualque manera i a la mesura de les disponibilitats i possibilitats de cada un, fer tot quan està el nostre abast per minvar les penúries de tantes persones que viuen en un estat de misèria, d'indigència o d'extrema necessitat.

El darrer cas del què Montuïri ha estat sensible és el del terratrèmol anomenat **tsunami**. Diferents institucions del poble han fet possible que la comunitat montuïrera hi aportàs una quantitat de doblers que —encara que sia una ínfima aportació davant la magnitud de la catàstrofe— ajudarà a pal·liar qualque necessitat del sud-est asiàtic.

El 0'7 per al **Tercer Món**

que va acordar destinar el nostre Ajuntament suposarà també una contribució —escassa, però útil— de cara a solucionar tantes i tan grosses mancances de gent de països on encara la civilització gairebé no ha arribat.

L'**esclerosi múltiple**, una malaltia actualment insuperable, també ha merescut i obtingut el suport de molta gent del nostre poble. Poc podem fer, però ésser sensible i de qualque manera aportar-hi la col·laboració, igualment ha estat i és una preocupació.

La **lluita contra el càncer** no passa desapercebuda pels montuïrers. Participar en les campanyes que s'organitzen com també en els sopars benèfics de la mateixa manera demostren el desig i la nostra sensibilització cap a una terrible malaltia.

Un bon grapat de montuïrers parti-

cipen en les periòdiques **donacions de sang**. Ja s'ha dit i es repeteix que donar sang és donar vida i que la sang no es pot fabricar i que les persones sanes fins arribar a una edat límit poden oferir desinteressadament part d'aquest valuós líquid per ésser destinat a un malalt o accidentat i així salvar vides.

També hi ha **gent discapacitada** que ha de valer-se dels idonis per fer-los sentir i ésser com a persones normals. L'entitat *nousistemes* avui fa possible que part d'aquests discapacitats se sentin i realment siguin ajudats pels qui poden.

Darrerament uns centens d'**immigrants** procedents sobretot d'Àfrica

i Amèrica del Sud han comparegut al nostre poble cercant feina per poder subsistir ells i les seves famílies que han deixat al propi país d'origen. Molts dels nouvinguts han arribat

amb les mans buides i uns han trobat allò que cercaven mentre altres precisen del recolzament de qualcú que els ajudi a sentir-se com a veïns i també que els proporcioni un medi de subsistència. Igualment els montuïrers han estat sensibles.

Un grapat de persones incorporades dins el grup d'**Acció Social** s'han abonat a solucionar els problemes que han pogut, com també ens consta que el **voluntariat de Protecció Civil** —acabat de crear— s'ha "desfet" per atendre diferents casos, com per exemple donar suport en l'organització del sopar per ajudar a les víctimes del *tsunami*.

Montuïri ha de continuar ésser sensible i, en conseqüència, solidari davant tantes necessitats d'arreu del món que sacsegen les nostres consciències.

DOS DITS DE SENY

AUTORITAT I LLIBERTAT

Entre autoritat i llibertat no existeix cap casta de conflicte, com qualcú es pugui imaginar. Tota educació ha de començar per un màxim d'imposició i un mínim de llibertat. Al cap i a la fi educar és ensenyar un ser dèbil a prescindir de nosaltres per a valer-se d'ell mateix.

Quan un nin obeeix als seus pares, el fill fa allò que ha de fer i allò que, en el fons, vol fer, però tanmateix no ho hauria estat capaç de fer si hagués estat abandonat a ell tot sol.

És evident que la infantesa és el període essencial de l'educació, ja que en aquesta edat un nin o nina no és gairebé res per ell mateix i no arribarà a ser sinó allò pel que se l'haurà educat. Però... moltes vegades és essencial contrariar-lo.

Es troben molts de pares que ja no saben fer patir els seus fills, ni tan sols uns moments, ni per al seu bé. Ja no tenen el coratge de negar-los res. Tenen el cor massa sensible i sembla que no tenen fe en l'educació.

Els pares s'han de convèncer que tenen el deure de fer-se obeir i no poden abandonar els fills als propis impulsos. S'han de convèncer que els fills aprenen a obeir a través d'ells: "No comencis a menjar primer que ningú"; "agafa allò que està davant tu"; "no triïs"; "menja de tot"; "calla"; "no repliquis"! Totes aquestes indicacions són molt més importants del que la gent no se suposa, ja que expressen l'ordre, l'amor, el respecte que s'imposa al fill, a fi que aprengui definitivament quin ha de ser el comportament.

SALOMÓ

O. ARBONA

La neu i una petita reflexió sobre art

Sovint els esdeveniments de la naturalesa ajuden als poetes en la seva tasca creativa.

Quan aquests surten de l'habitual alimenten encara més el seu fonamental inspirat.

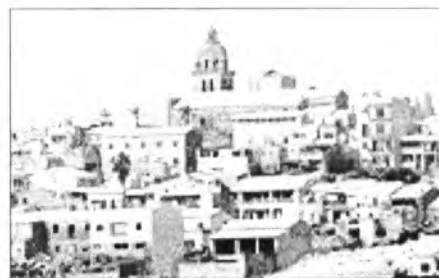
La naturalesa, tant si és protagonista com en el cas dels poetes de l'Escola Mallorquina, com si passa a un pla més retirat, més eremític juga per força un paper fonamental.

No és casualitat, idò, que una de les discussions més enceses entre els amants de l'art hagi estat si una obra d'art ha d'imitar la naturalesa o bé va més enllà, és a dir, la supera.

Quan veim segons quins paisatges com les teulades nevades de les cases de Montuïri i el degoteig posterior de la neu convertida en aigua cristal·lina sabem que cap poema pot oferir igual el que la natura ha dit.

És curiós i aquesta és la meravella de mirar amb ulls artístics: ser capaç de veure amb perspectives distintes una realitat que pot parèixer uniforme.

Record que l'obreta de teatre "Arte" de Yasmina Reza, que ha esdevingut un èxit extraordinari a nivell mundial, es presenta la qüestió del perquè un quadre que és sols una

pintura blanca amb tres retxetes és una obra excel·lent. Un dels protagonistes argumenta que dins el blanc hi ha molts de matisos i que no és un blanc-blanc. Es poden llegir altres colors acostats al gris o al marró suau ... Què vol dir ? que és en els ulls del qui observa on hi ha part del valor o del no valor, de la interpretació fecunda o de la interpretació limitada de tot el que ens rodeja. És cert que qualcú entès en una matèria sabrà veure aspectes que no repararà qui no ho és. Però l'experiència artística no es limita als entesos i tothom pot dir la seva. El públic, el lector, l'observador fan créixer l'obra més enllà del que l'autor pugui imaginar.

Qualsevol poesia pot ser interpretada de formes diverses.

Guillem Colom va escriure el sonet "Neu" el 1972 en el llibre "Agonia del camp i Oda a la ciutat" :

Tomba la neu pel puig i pel tossal,
tomba arreu per la coma i la calanca,
rebotent per les timbes del serral
en terbolins de gebre dins la tanca.

Es recrema l'erbei, cruix el cimbal,
cruix l'arrel de l'alzina que s'esbranca
al pes de la neu presa. Fantasmal,
es dreça al fons la Serra, tota blanca.

I com una arpa de mil cordes tenses
retrona el vent per les afraus immenses,
surt de mare el torrent pel comellar,

bela indefens l'anyell dins les pastures
riu la mort....I dansant en les altures
tix la neu ses mortalles sens parar.

Un possible acostament seria veure com la neu, malgrat la seva bellesa majestuosa, porta també la indefensió de les criatures davant el fred. La mateixa indefensió de l'ésser humà que és capaç de patir-la, però també de contemplar-la i de recrear-la artísticament.

LLUÍS SERVERA SITJAR

Restaurant Es Molí d'en Perons

Menú dies laborables • Cuina internacional • Parrilla

(Dimecres, tancat)

C/ Es Molinar, 51 • Tel. 971 64 65 08 • 07230 Montuïri

RESTAURANT

ES
REVOLT

Especialitat en

Pa amb oli amb sípia • Frit

Carr. vella de Palma, s/n • Telf. 971 64 66 00 • Montuïri

SALUT

Altres artrosis

Artrosi de colze

Sempre és secundària en relació a traumatismes produïts anteriorment o a microtraumes, com succeeix en els obrers que manegen martells pneumàtics.

- Hi ha un dolor moderat o gairebé no existeix.

- Hi ha una pèrdua progressiva de la flexió i extensió de l'avantbraç amb el braç. El malalt tindrà dificultat per pentinar-se, afaitar-se o rentar-se.

Artrosi de "munyeca"

Sol ser secundària a les fractures.

La més freqüent és l'artrosi trapezi-metacarpiana del dit gros (Rizartrosi).

La "rizartrosi" sol ésser bilateral a les dones post-menopausas. Dificulta els moviments de pinçament entre el dit gros i l'índex.

Artrosi dels dits de la mà

Articulacions metacarps-falàngiques (AMCF). La seva localització és molt rara i en cas d'existir sempre acompanya a les artrosis interfalàngiques (IFP).

Artrosi interfalàngica pròxima (IFP)

És característica la seva deformació en forma de fus a les articulacions interfalàngiques pròximes. S'anomenen Nòduls de Bouchard. Sols són lleugerament dolorosos, però poden produir serioses desviacions.

Artrosi interfalàngica dista (IFD)

Molt freqüent, més a les dones a partir dels 45 anys. A vegades amb bastants menys. És molt important l'herència, especialment entre els membres del sexe femení. En els homes és molt rara o bastant manco freqüent que a les dones.

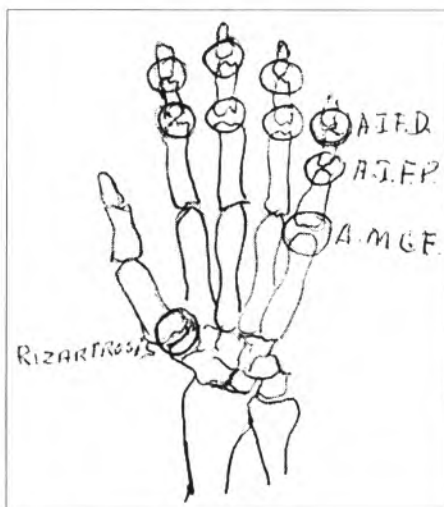
Es caracteritza per l'aparició lenta i gradual d'uns petits bonys que es localitzen a cada costat de l'articulació. Se'ls coneix com a nòduls d'Heberden.

Al principi solen ser únics, per a posteriorment fer-se múltiples.

Amb freqüència es localitzen en els primers dits.

La seva mida és la d'un petit pèsol, que persisteix tota la vida, que ja mai s'ulcera i que tampoc produeix incapacitat a la mà. Gairebé no fa mal, si bé poden produir desviació de la darrera falange.

Una vegada ben desenvolupat el

nòdul, ja mai no és dolorós.

No tenen cap importància a no ser per l'estètica de la mà.

Cal dir a les dones que sempre podran utilitzar les seves mans amb artrosi, no tendran mai les mans invàlides o semi invàlides.

MIQUEL LLABRÉS

Bar
Restaurant
Ca'n
Xorri

Menú diari: 7€

Menjar a la carta

Berenars variats

Carrer Major, 2
Tel. 971 644 133
07230 Montuïri

PREFABRICATS

**FABRICACIÓ DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE TAULÓ
IMITACIÓ FUSTA**

Manera
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Servei de transport propi per a tota l'illa
Magatzem i oficina

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)
Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95
Tlf. particular: 971 64 61 73

Ja ha passat més de mig segle des que es féu aquesta foto.

Possiblement era a l'octubre de 1952 quan aquestes sis nines i quatre nins amb motiu del dia del D o m u n d d'aquell any es vestiren d'aquesta manera per representar i imitar els missioners i missioneres que treballaven a les llunyanes terres de missions i d'aquesta manera fer-nos reviuire l'esperit evangelitzador d'aquells intrèpids homes i dones que havien anat a aquells indrets per

proporcionar una nova cultura i manera de ser als encara incivilitzats o marginats nadius.

I què bé i amb quanta serietat i pulcritud ho representaven. Avui ens conformam en desprendre'ns d'alguns doblers i poca cosa més. En aquell temps, bé es preocupaven les monges i els capellans d'imbuir-nos en l'esperit que movia els mateixos missioners, no sols a anar a terres inhòspites i allunyades del nostre entorn, sinó en fer-nos viure la necessitat de ser missioners en el lloc en què vivíem com també de moure'ns perquè arribassin fins als països i llocs on treballaven aquests apòstols, les nostres aportacions, i com més substancioses fossin, millor, per així ajudar més i més a l'eficàcia de la seva labor, per altra part, també humanitària.

I com es preocuparen aquestes deu criatures per aquella tardor d'aquell any vestir-se uns, de missioners i les altres, abillades amb idèntica indumentària, com la que usaven els mateixos nadius! Uns de terres americanes; altres d'Àsia, d'Àfrica o d'Oceania. Cal fixar-se bé en cadascuna d'elles, de les nines, que són les que portaven aquests vestits propis d'aquelles terres llun-

LA IMATGE COMENTADA

Aquests dos primers mesos de 2005 Montuiri ha ajudat a pal·liar les terribles conseqüències de l'enorme desastre del maremoto del sud-est asiàtic. Haurà estat també una altra manera de missionar

yanes, i amb quina serietat i simpatia posaren en aquesta foto.

Devien tenir entre 10 i 12 anys, però qualsevol que s'hi fixi, destriarà que els vestits que porten aquestes nines corresponen a nadius asiàtics o d'Àfrica, o d'Amèrica i fins i tot d'Oceania. Semblen, per altra part, criatures assenyades que volen desenvolupar el paper que les toca en aquesta representació i per al que havien estat elegits. així els hem des-

triat: D'esquerra adreta i d'alt a baix veim: Catalina Arbona "Muixa", Jaume Tomàs, Biel Rossinyol "Bou", Honorat "Baco", Joana Bibiloni "des quarter", (dret, enmig) Pep "Baco". I a baix: Joana Gomila "Carranxa", Margalida Noguera "Moia", Catalina Miralles "Costa" i Margalida Lladó "Muixa".

• • •

És d'alabar i considerar també la magnitud de l'aportació que aquests dos primers mesos de 2005 ha fet Montuiri per ajudar a pal·liar les terribles conseqüències de l'enorme desastre del maremoto del sud-est asiàtic conegut per *tsunami*. Els veïns, en general, han contribuït a la mesura de les seves disponibilitats. Possiblement haguessin pogut ésser més substancioses, les nostres aportacions, però de totes maneres haurem col·laborat un poc —considerant la magnitud del desastre— perquè algun o algunes famílies hagin pogut rescabalar-se de tan calamitosa catàstrofe. Haurà estat també una altra manera de missionar des del nostre poble.

O. ARBONA

S'ha dit que...

Mentre uns montuïers anaven a la muntanya a gaudir de la neu, altres es lamentaven, per no dir ploraven, del mal que havia fet a l'anyada.

Com canvien els temps! Fa 15 anys donàrem l'edifici a la Creu Roja. Ara ens el tornen... però no tot. Ja que ha servit poc per a una entitat benèfica es desitja que ara se'n tregui la utilitat que s'espera.

A la desfilada de carrosses de sa rua hi havia un personatge que tirava doblers, com si del rei *Mides* es tractàs. Mentrestant altres s'afanyaven a recollir-los.

A la gent de Montuïri li agrada guanyar. Basta veure el dia de sa rua: els que feren segons es lamentaven per no haver assolit el primer premi.

Na Marga Pocoví continua ficada de ple en el llançament del seu disc; que per cert sona molt bé a algunes emissores de l'illa. I també es diu

singulars

Un futbolista no reconegut:
Joan Pocoví "Gurill"

que el pròxim mes gravarà el seu primer videoclip, *Dansa salvatge*, ara amb n'Uthològic.

Ni les persones de més edat de Montuïri recorden un hivern tan gèlid com aquest. Se sentia molta gent que deia: *No sé si ho traurem*.

Els badocs de ses bodes es poden preparar perquè tendran molta feina amb tantes noces com hi haurà per la vila.

Ara, quan un es troba amb un altre i és dels qui no pot veure, el saluda dient-li: *Ola, amigo!*

Els pagesos van molt empenyats perquè els sembrats van malament... com el temps.

Els bancs de cada dia estrenyen més, fan un interès insignificant i cobren per a tot. "De seguir així, -diuen per Montuïri- haurem de tornar armar s'olla".

A partir de les pròximes eleccions els polítics ja no cobraran ni sou ni comissions. Veureu quina desbandada!

Alguns montuïers estaven intriguats quan el darrer diumene de febrer llegiren a un diari de Ciutat que *està a punt d'esclatar un escàndol a Montuïri*. I acabava així: *Quan boti recordaràs aquestes paraules*.

1943.- Davant la palmera del costat de ca s'Escolà es fotografiaren Tomeu Mas "Soqueta" i Rafel Ribas de Son Reus.

singulars

Amennnn...!
Miquel Mascaró (Rector)

Enguany la neu i el fred han fet ferredat. I acaba el febrer i la temperatura encara davalla.

EN XERRIM

ORTOPÈDIA

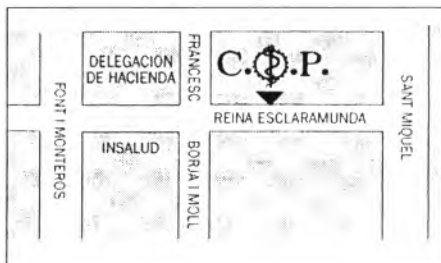
C.Ø.P.

CENTRE ORTOPÈDIC PALMA

- Ajudes tècniques
Cadires de rodes, llits sanitaris, grues, caminadors...
- Plantilles a mida
- Òrtesi i pròtesi
- Ortopèdia esportiva
- Departament de mastectomia

C/Reina Esclaramunda, 4 - 07003 Palma

Tel.: 971 717 933

L'AJUNTAMENT INFORMA

Montuïri dona 8.195 € per a les víctimes del tsunami

L'Ajuntament vol agrair la gran participació a Sa Rua 2005

L'equip de govern de l'Ajuntament vol expressar la seva gratitud per la gran participació a la Festa de Carnaval, tant a les persones que varen participar en les disfresses com a tots aquells que varen acudir a veure la desfilada, i posteriorment a la torrada que les diferents associacions havien preparat per donar suport a les víctimes del tsunami.

El poble de Montuïri amb les víctimes del tsunami

Les diferents associacions de Montuïri han duit a terme diferents actes per tal de poder aportar la seva ajuda a les víctimes del tsunami al sud-est asiàtic.

El passat dimecres 9 de febrer es va fer entregar dels dobles que se havien recaptat. Per part del Club Esportiu Montuïri la seva aportació consistí en la taquilla que es fa fer en el Partit entre el Montuïri i l'Eivissa que va ascendir a 840 €. La companyia de Teatre "Joves de fa trenta anys" va recaptar un total de 1.140 € a la segona representació de l'obra de Pere Capella: *L'amo de Son Magraner*, a més d'un sorteig que es va realitzar en un dels entreactes. A les Beneïdes de Sant Antoni se va recaptar 624 €, a la torrada del dia de "Sa Rua" l'aportació per part de tot el poble fou de 2.245 €. S'ha de destacar també que dife-

rents participants a la desfilada del Carnaval varen oferir el premi aconseguit, amb el qual se suma al que es va recaptar, 346 €. Per la seva banda l'Ajuntament de Montuïri va fer una aportació de 3.000 €. Amb aquests actes la recaptació total fou de 8.195 € que es varen entregar a parts iguals a la Creu Roja i a Càritas. L'Ajuntament i associacions agraiuen aquestes col·laboracions.

L'Ajuntament de Montuïri i la Creu Roja han firmat un conveni de col·laboració

Amb aquest conveni la Creu Roja cedeix part de les seves instal·lacions situades a la carretera de Manacor a la associació local de Protecció Civil per un període de cinc anys. El conveni el varen firmar el President de la Creu Roja, Miquel Alenyar, el Batle de Montuïri, Gabriel Matas i el cap de l'associació de Protecció Civil a Montuïri, Bernat Fiol. A partir d'aquests moments Protecció Civil ja disposa d'un local per poder realitzar les seves activitats.

Dia 29 d'aquest mes se celebrarà una nova edició de la Festa del Puig

Com ja és habitual se celebraran els diferents torneigs de futbol i bàsquet. I enguany s'hi afegeix un torneig de tennis. Els aficionats al truc també tindran ocasió de poder parti-

cipar. També es farà el ja tradicional concurs de tir a sa "tella". Prestes donarà a conèixer el programa al complet. Esperem la vostra participació.

Agenda local 21

Finalitza el procés participatiu

En el marc de l'Agenda Local 21, el Fòrum ciutadà després de revisar la problemàtica actual del municipi sota els principis de la sostenibilitat, s'ha arribat a un consens que els 5 projectes considerats com a més prioritaris de cada comissió de treball són els següents:

QUALITAT DE VIDA, QUALITAT AMBIENTAL I ASPECTES ECONÒMICS

a) Allunyament del casc urbà de les antenes de telefonia mòbil, b) Fer una nova escoleta de 0 - 3 anys, c) Recollida selectiva domiciliària "porta a porta", d) Campanya de conscienciació i educació ambiental, e) Aplicació de la normativa per disminuir la contaminació acústica.

ORDENACIÓ DEL TERRITORI, GESTIÓ DEL PATRIMONI I MOBILITAT

a) Circumval·lació fora del casc urbà, b) Fer complir la normativa vigent en matèria de protecció de sòl rústic, c) Revisió i manteniment de les voravies, d) Utilització, conservació i embelliment de la Pista des Dau, e) Rehabilitació del jaciment de Son Fornés

Ara s'està redactant el pla d'acció i en breu serà presentat en públic i aprovat pel Ple de l'Ajuntament.

Dia 9 es donava compte del total recaptat per a les víctimes del tsunami (esquerra) i dia 23 es firmava el conveni de cessió de les instal·lacions de l'edifici de la Creu Roja per a Protecció Civil de Montuïri (dreta)

Sa Rua

Enguany les festes dels darrers dies es van celebrar molt prest –el 5 de febrer– degut que Pasqua és el 27 d'aquest març. La rua, així i tot, va concentrar no sols molts d'espectadors, i la participació a la desfilada de "Sa Rua" fou també molt nombrosa. Prop de 300 persones distribuïdes entre carrosses (8), comparses (10) i individuals (6) donaren a la celebració una vistositat digna i complaent per a la gran majoria. Des dels graons el jurat qualificador anava observant i puntuant cada un dels qui passaven com també els moviments que els realçaven. Així poc temps després de la conclusió s'emetia el següent veredict: Carrosses; 1r premi: "Un paner de figues"; 2n: "Es rebost de ses rates", i 3r: "Es castell d'iràs i no tornaràs". Comparses: 1r: "La bauxa del can-can"; 2n: "Un costum perdut", i 3r: Revolució en el convent". El premi individual fou atorgat a la nina de 9 anys, Joana Manera Cerdà, de la qual n'és la foto de portada

Torrada a benefici del Tsunami

Acabada la distribució del premis de "Sa Rua" i amb un bon fogueró enmig de plaça va començar la torrada a benefici dels afectats pel terratrèmol del sud-est asiàtic. Moltes famílies i altres pel seu compte, malgrat el fred que no cessava, allà gaudien d'una bona torrada fins bastant tard. I dia 10 els responsables de les diferents entitats que recaptaren doblers, a la sala d'actes de l'Ajuntament donaven compte d'haver recaptat 8.195 euros.

Fòrum ciutadà

La tercera reunió del Fòrum Ciutadà de l'Agenda Local 21 de Montuïri tengué lloc dia 15 on es varen debatre el objectius que havien romàs pendents en les anteriors reunions. Es convertiren els objectius en projectes concrets, es definiren d'una forma consensuada una sèrie de propostes i projectes per prioritzar finalment els que s'havien proposat. Tot amb l'objectiu d'aconseguir un municipi més sostenible.

Referèndum

Dia 20 tengué lloc el referèndum a la Constitució Europea, uns comicis que no despertaren gran interès, com a la resta de l'estat, ja que sols poc més del 40% acudí a les urnes i d'aquests el 72% ho féu amb un sí.

Aquests foren els resultats:

Cens	1.926	
Votants	781	40'55 %
Sí	559	72'69 %
No	171	22'24 %
Abstenció	1.145	59'45 %
En banc	39	5'07 %
Nuls	12	

Firma del conveni amb Creu Roja

Per al correcte desenvolupament de les tasques de l'Agrupació de Voluntaris de Protecció Civil de Montuïri dia 23 es va firmar a la sala d'actes de la casa de la vila el conveni de cessió de part de l'edifici de la Creu Roja de la carretera. En representació de l'Ajuntament ho féu el batle, Gabriel Matas, i de la Creu Roja, el seu president, Miquel Alenyar. I tot seguit ja el rebé en nom dels voluntaris de Protecció Civil, el president local, Bernat Ribas.

Canvi a la secretaria de l'Ajuntament

El darrer dia de febrer es va acomiadar la secretària interina de l'Ajuntament, Mª Núria Riera Martos qui venia desenvolupant el càrrec

Carrosses representant "El Papa renovat" desfilaren com a novetat a "Sa Rua"

des començament de 1997, per anar a ocupar una altre destí a la Conselleria d'Interior del Govern Balear. Segons notícies seu lloc serà exercit per Josep Ramon Sicre, procedent de la Mancomunitat des Pla.

BIP per "Hipercentro"

Dia 17 s'inaugurava el nou supermercat "Hipercentro" en el mateix lloc on estava el BIC, en Es Dau, ara amb algunes innovacions.

Tercera Edat

Dia 16 l'Associació de Persones Majors va organitzar una excursió comercial al Port d'Andratx. Sembla que va tenir molt d'èxit.

Dia 20 l'Associació de Gent Gran va celebrar l'Assemblea General, la qual va concloure amb un dinar al restaurant Cas Carboner.

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

Sebastià Andreu Riera

Treballador incansable, sempre ocupat, durant 10 anys va fer de taxista a Ciutat

El que anam a presentar és la vida d'un home inquiet i treballador. No concep la seva existència sense estar ocupat.

Al llarg de la conversa destaca la seva mirada, la qual dóna més força a les paraules que ens dirigeix.

Els seus petits plaers són anar uns moments al dia al cafè, feinejar per la caseta, veure per TV algun partit de futbol, sintonitzar els disabtes el programa de "Cine de barrio"... però sobretot estar ocupat fent feina. Per a ell és la vida.

La seva popularitat s'estén més enllà del nostre poble. Alguns alts personatges de les finances de l'illa vénen a fer matances a la caseta. Es coneixen des de fa temps. És el clàssic personatge que encaixa perfectament amb la gent corrent, però també amb personalitats de certa altura econòmica.

Poc amic de perdre el temps, com haurà pogut suposar el lector, sempre va contra rellotge. Hem aconseguit per uns moments que s'assegués i canviàssim impressions.

A vegades –no sempre– durant la conversa té alguna sortida que treu a llum la seva vena humorística.

Estam parlant de Sebastià Andreu Riera. Va néixer a Montuïri l'any 1934. Eren set germans; ell va ésser el major. Després vingueren Miquela, Maria (que morí de pocs mesos), una altra Maria (que és vi-

va), Antoni, Antònia i Cànida. No resulta difícil imaginar que els seus pares havien de fer "es cap viu" i amb el temps, els fills també.

En Sebastià es casà amb Antònia Gener Garcia l'any 1958.

Estàvem en plena guerra civil. Els temps eren durs. El 1937 l'amo en Toni de Sa Costa deixà el cafè que regia feia anys i el traspassà als pares d'en Sebastià, que l'administraren fins el 1939.

– I mentrestant? –li preguntam.

– En aquests anys jo encara anava a escola a Ca ses Monges amb sor Basília. Tenc d'ella un bon record –ens diu.

– Continuem.

– Els meus pares, a l'any 1939 deixen el cafè de Can Toni de Sa Costa i n'adquireixen un a Palma a la barriada de la plaça del Quadrado on hi estigueren fins el 1942.

– Què ens pots dir, de llavors?

– Són temps llunyans... Record, però, que vaig fer la primera comunió a l'església del Socors de Ciutat.

– Quina fou l'etapa següent?

– Passàrem a la finca d'Horteta, on els meus pares hi estigueren fins al 1967.

– A què et dedicaves, tu?

– Jo anava tornant gran i alternava la feina que em manaven els meus pares i que consistia en guardar les vaques, amb altres ocupacions pròpies del camp. Mentrestant anava a classe al poble de Sant Joan.

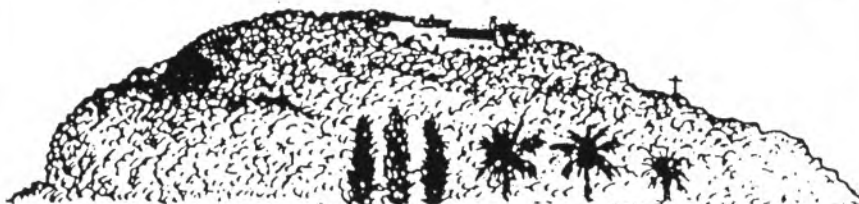
– Quants d'anys anares a classe?

– Pocs, sols dos anys. Estàvem en la post guerra civil, un temps molt difícil.

– Com dius, t'anaves fent gran. Ves contant.

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

– En efecte. A Horteta començava a fer les feines pròpies d'un missatge; fins que arribaren els anys 50.

– **Què significa per tu aquesta dècada?**

– Jo diria que fou decisiva dins la meua vida.

– **Podries explicar-nos per què?**

En Sebastià ens mira directament amb els ulls molt oberts.

– Precisament –ens diu– perquè el 1952 em vaig presentar voluntari al servei militar i vaig fer aquest servei a una secció del "Tren automòbil" durant uns quatre anys. Aquí m'ensenyaren moltes coses i vaig aprendre a conduir cotxe. Guard un bon record d'aquests anys.

– **Però passaren. I després?**

– L'any 1958 em vaig casar i ja tot d'una em vaig dedicar a menar un taxi per Ciutat. Es pot dir que aquest any em vaig independitzar.

– **Quant d'anys feres de taxista?**

– Deu anys, que no oblidaré mai. Passava gust d'aquesta feina. Vaig aprendre molt de la vida i vaig fer molts d'amics.

– **Vivies a Palma quan tenies el taxi?**

– No. Cada vespre amb el camió de Felanitx venia a Montuïri fins que...

– **Deies Sebastià?**

– Fins que un dia la meua dona i jo decidírem que treballaríem junts a Montuïri i ens dedicaríem a fer hort. Consideràrem que ens convenia més.

– **Et tornam tenir al poble. Quants d'anys fent d'hortolà?**

– Durant uns quinze anys; també fruïa amb aquesta activitat. Havíem fet un forat a la finca de Sa Caseta i teníem aigua per regar. En el Revolt d'en Comelles hi férem hort durant vuit anys. Bon temps també aquells. Teníem molta feina, però els temps canvien, alteren els costums i el ritme de vida.

– **Podries explicar-te un poc més, per favor?**

– Jo et diré –continua el nostre interlocutor–; la meua dona i jo anàvem a vendre al mercat de Palma tres dies a la setmana. Mentrestant ens ocupàvem de l'hort, com és natural, i

■
En Sebastià recorda molt bé quan de nin els seus pares duïen la taverna de Can Toni de sa Costa

■
Un home de gusts senzills que és feliç dins el petit món en què es mou. No sap estar mans fentes
●

tot anava la mar de bé. Però el 28 de maig de 1974 s'inaugurà "Merca-Palma". Per anar a aquest mercat havia de ser en nom d'una entitat determinada i solvent. Nosaltres començarem a compte o en nom de la Cooperativa de Montuïri. Quan passàrem compte amb el responsable de "Merca-Palma" només ens do-

(Continua a la pàgina següent)

**Camí de Ca'n Tamos, s/n
07230 - Montuïri
Tel./Fax: 971 64 66 49
clivetmontuiri@airtel.net**

Clínica Veterinària

- medicina general
- vacunacions
- cirurgia
- raig X
- ecografia
- animals exòtics
- perruqueria
-

CONCERTAU HORA

(Ve de la pàgina anterior)

naren 20.000 pessetes. Havíem treballat tot el més la meva dona i jo fent feina tot el dia, aixecant-nos a les dues i mitja de la matinada per anar al mercat, posàvem el camió... no ens rendia i ho deixàrem.

- A què et dedicares després?

- A fer de picapedrer amb en Joan Ramonell. Ens hem d'entendre: més que res la meva feina era de picó, gavilans i senalla; feia les escombres o altres feines per l'estil i ajudava amb tot quan em menava el mestre. Així durant deu anys, fins que em vaig retirar.

- Canviem de tema. T'agrada viatjar?

- No; gens ni mica. Mira, aquí -estam a la caseta- hi vénen un dia en l'any personalitats financeres de categoria relacionades amb el negoci d'hostaleria, feim unes matances i passam junts un dia extraordinari. Aquests senyors m'han oferit a vegades un viatge amb una estada d'un mes a *Santo Domingo* i allotjament a un hotel i viatges, tot pagat. O sia gratis. No havia de bestreure cap cèntim. Ho vaig agrair molt, però no ho vaig acceptar. No m'agrada viatjar.

- Parlem, idò, de les teves afecions.

- Són molt senzilles; m'agraden algunes pel·lícules que ofereixen per TV. No em perd el "Cine de barrio" dels dissabtes o les cintes de l'oest

americà. També mir algun partit de futbol que transmeten per la petita pantalla... M'agrada en ocasions fer tertúlia, estaria conversant amb els amics durant hores. Com veus, res de l'altre món

Es posa a riure i afegeix:

- Però del que pas més gust és de fer feina. Si estigués obligat a estar un dia sense treballar, m'avorriria, no podria.

- És de suposar, pel que dius, que els dies feiners estàs sempre ocupat. Però els diumenges i festes, com els passes?

- Mira: amb el que he dit abans: un poc davant la TV si hi ha el programa que m'agrada. Després, repartesc, el temps entre el cafè de s'Hostal, el camp de futbol del Revolt i la caseta, on sempre hi trull un poc.

- No surts per la plaça?

- Poc, i les vegades que hi pas els diumenges no hi veig ningú. I aquest fet sempre m'ha cridat l'atenció. Pots anar a qualsevol poble de Mallorca i a la plaça sempre, poca o molta, hi trobaràs gent. La nostra plaça és un desert; no m'ho explic.

- Com veus el teu futur en quant a la vellesa. Et preocupa?

- Jo crec que a tots ens preocupa tornar vells. Perdem facultats, no tenim la il·lusió de quan érem joves, però... ens hem de conformar. A tots ens toca passar per la mateixa situació si no ens morim abans.

- Suposant que et tocàs una quantitat respectable en la loteria, com t'afectaria en quan al teu ritme de vida?

- No m'afectaria en absolut. No canviaria el ritme de vida ni el mode d'esser. Com t'ho he de dir...? Som feliç així.

- Si poguessis tornar començar la vida, a què et dedicaries?

- Ah! És una bona pregunta. Conduiria un camió de gran tonatge.

- Què opines ens manca al poble?

- Crec que són més que necessàries unes bones vies de circulació que llevin el tràfic rodat pel mig del poble. També un servei més eficaç de transport de passatgers en la línia de Palma, que de pas ajudaria a descongestionar el tràfic per les carreteres. I si no fos demanar massa: una residència per a la vellesa.

- Per últim: els anys millors de la teva vida?

- Sens dubte, els que feina de taxista i els que dedicàrem la meva dona i jo a fet hort i dur-lo a la plaça.

Així hem vist el nostre interlocutor. Una persona satisfeta amb el que té dins el seu entorn. No aspira a més. Se sent bé dins l'ambient en què es mou. Frueix del quefer diari. Crida l'atenció la gran satisfacció que sent movent-se dins el seu escàs redol. Sempre ocupat en algun treball. Per a ell és la vida. Es permet el luxe de declinar alguna invitació com fou unes vacances de somni. Fet que justifica tot quan ens ha dit.

En certes ocasions hem preguntat a persones d'edat com passaven el temps en la seva joventut. Quan assenyalaven algunes petites distraccions de les que avui no en feim cas, deien: És que no teníem res més.

En Sebastià sí, ha tingut i té ocasions per divertir-se o passar el temps agradablement, com per exemple el citat viatge de plaer que li oferiren gratis. Molts serien feliços amb una oportunitat igual. Però ell és feliç amb les petites i vulgars ocupacions diàries -així ho diu- dins aquest petit món en què viu, que l'enrevolta i que estima.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

Hotel Rural Es Figueral Nou

Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Escolars

Infantil 3 anys

Infantil 5 anys

1r Primària

2n Primària

3r cicle

Altres 3r cicle

Margalida Cerdà Cerdà, la més jove perruquera de la vila

Fa 14 anys va muntar el seu establiment on atén homes i dones, nins i grans

Na Margalida Cerdà Cerdà, té 38 anys està casada i té dos fills. Dins les seves aficions hi ha el cantar, el brodar i llegir. Després de la primària va realitzar els seus estudis de perruqueria a Palma a l'acadèmia Francisco Miró i sempre que pot acudeix a cursets, va a Salamanca a un congrés que se celebra cada any, a més de mostres que es fan a Barcelona, Madrid i Palma.

– Per què decidires fer aquesta feina?

– Des de petita em va agradar pentinar, no tenia cap pepa amb cabells i tenia ben clar que volia ser perruquera. Dins la meva família ja hi va haver el conco en Bernat Pizà i el pare que va exercir de barber a Veneçuela.

– Com t'engrescares a ser empresària ?

– Quan vaig acabar els estudis em cridaren per anar a fer feina a una perruqueria del Passeig Marítim, hi vaig fer feina dos anys, després a un hotel de Cala Vinyes, 4 anys, on em

varen oferir dur tot el maneig i vaig aprendre a ser empresària. Quan em vaig quedar embarassada del meu fill, ara fa 14 anys, vaig decidir crear la meva pròpia empresa a Montuïri

– Quines són les feines que fas generalment ?

– Un poc de tot, hi ha les clientes que vénen cada setmana a pentinar-se, i d'altres per tintes, descoloracions, permanents, i la part d'estètica: depilacions, pedicures i manicura. També el servei de "Solàrium" té

molta pressa sobretot quan comença a venir el bon temps. Ah! I les nuvies i familiars que em demanen perruqueria i maquillatge.

– La gent et demana assessorament o el que està de moda?

– Un poc de tot hi ha gent que es deixa assessorar i d'altres que demanen el que està de moda ,però intentam arribar a un consens entre anar moderns i que caigui bé el pentinat.

– Quin horari tens?

De dilluns a divendres de les 9 a les 13 hores i de les 15 fins que acabam. Els dissabtes de 7'30 a 13 hores.

– Avantatges i inconvenients de la teva feina?

– Per a mi tot són avantatges ja que la meva feina és el meu hobby, l'únic inconvenient és l'hèrnia discal que vaig patir fa uns anys per la qual cosa vaig decidir que necessitava ajuda perquè vaig haver de tancar la perruqueria. Des d' aquest fet he tingut ajuda, primer una al.lota de Vilafranca i ara, fa 5 anys que tenc a na Luci.

– Quin tipus de clientela tens?

– Des de nins petits fins a dones i homes de la tercera edat. Però la majoria oscil·la entre 30 i 50 anys.

– La gent es queixa que les perruqueres tallen molt, que ens dius d'això?

– No és que ens agradi molt tallar sinó que es veu la feina que ha fet la perruquera amb un bon "corte", unes metxes o "tinte".

– Tens qualque anècdota?

– Sí, quan feia feina a l'hotel una alemanya que venia a estiujejar cada any tenia el cabell molt cremat i fort i no et moguis volia que li fes una per-

Tiberi

Menjars cuinats i càtering

Oferim qualitat i confiança

C/ Andrea Doria, 46
07014 Palma
Tel. 971 733 062
Mobil. 676 40 63 86

Servei exclusiu de càtering per a noces i banquets

Cases de Els Calderers (Sant Joan), Son Maixell a (Valldemossa), Comasema (Orient)

Buffets per endur-se'n per a celebracions familiars, comunions i aniversaris

Servei a empreses, presentacions, convencions, esdeveniments i dinars d'empresa

Menús a mida, servei de cambres i cuiners

Menjars preparats per endur-se'n

Transport i servei a domicili

Menú diari al Restaurant LLAR DE LA JOVENTUT-
CONSELL DE MALLORCA, (C/ General Riera, 111 de Palma)
Tel. 971 17 37 77

manent. Jo no volia de cap manera perquè veia que li caurien els cabells, però va insistir i fer-se càrrec de les conseqüències. Li vaig fer i el cabell va quedar tot socarrat. Des d'aquell dia pus mai tornaré a fer res que no vegi clar; m'estim més perdre un client que fer un desastre.

– **Que trobes de la gent de Montuïri?**

– Pel que fa als empresaris n'hi ha molts, ara bé, de perruqueres i de barbers joves només sé una nina que s'està preparant. I de la resta pens que hi manquen espais d'oci pels adolescents, i que hi ha mala combinació del transport públic per poder anar a un altre lloc.

– **Vols afegir alguna cosa més?**

– Sí, m'agrada molt cantar i per això pens que hi hauria d'haver gent jove que s'animàs a anar a la Coral perquè així s'asseguraria una continuïtat.

ISABEL I MARIA ANTÒNIA

El campionat d'Espanya de perdiu amb reclam mascle es va celebrar per primera vegada a Montuïri –en atenció que l'any passat l'obtingué n'Esteve Barceló– els dies 25, 26 i 27 de febrer, pels voltants d'Es Figueras Nou. Resultà guanyador Antonio José Merlo Martínez, d'Andalusia, a qui el batlle li entregà el trofeu. N'Esteve ocupà el 7è lloc.

Campionat d'Espanya de perdiu amb reclam

Para aquellos que tienen instinto.

Intuition Baguette No 32859-6703. Caja y brazaletes de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrayable, cuatro tornillos de anclaje en el fondo, incorpora cierre oculto con pulsadores de apertura de alta seguridad, impermeable hasta 50 metros.
www.mauricelacroix.com

Fermin
Jolers

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

M
MAURICE LACROIX
Switzerland
Tomorrow's Classics

E.S.
SES JARDINES

CTRA.MANACOR,KM.29,3

07230-MONTUIRI

TELF.971646146

Les meravelloses virtuts de l'all

Planta tan útil com a condiment que com a medicament

No és casualitat que l'all sia originari de l'Àsia central, regió on es troben els homes més ancians del planeta i on la incidència de càncer és la més baixa de totes les conegudes.

Ja els grecs el consideraven font de força física i feien menjar una dent d'all cru als atletes abans de cada competició en el Jocs Olímpics, segurament perquè així correguessin amb més fúria.

A l'Edat Mitja els metges usaven una màscara impregnada d'all per assistir els malalts, especialment els empestats.

Són moltes les propietats que s'han atribuït a l'all en el transcurs de la història, les quals majoritàriament han estat confirmades per recents investigacions científiques. Probablement sia l'all el remei vegetal amb major nombre de propietats demostrades experimentalment.

PROPIETATS I INDICACIONS

La cabeça d'all conté *aliina* i un enzim *aliinasa*, vitamines A, B₁, B₂, C. L'*aliina* és inodora, però per l'acció de l'*aliinasa*, que s'allibera i actua quan l'all es esmicolat, es converteix, primer en *allicina* i després en disulfur d'*alilo*, que són els principis actius que comuniquen el típic olor d'all.

Aquests principis actius són molt volàtils i en esser transportats per la sang, impregnen tots els òrgans i teixits de l'organisme i s'eliminen pels pulmons, ronyons i pell.

Hipotensor: 3 alls diaris baixen tant la màxima com la mínima.

Fluïdificant de la sang: Evita trombosi i embòlies.

Hipolipemiant: disminueix el colesterol LDL o colesterol dolent; baixa els triglicèrids.

Hipoglucemiant: normalitza el nivell de glucosa a la sang, molt convenient pels malats diabètics (com a complement d'altres mesures terapèutiques).

Antibiòtic i antisèptic general: usat en tots els tipus de diarrees, infeccions urinàries, és a més expectorant i antiasmàtic. Estimula les defenses de qualsevol malaltia infecciosa.

Vermífug per a petits cucs blancs que provoquen picor anal en els nins. Fins i tot com a supositori untat amb oli.

PREPARACIÓ

L'allioli és la millor manera d'administrar l'all. S'obté per emulsió d'alguns alls esmicolats en oli d'oliva fins aconseguir una pasta homogènia semblant a la maionesa. El gran problema del consum d'all és la forta olor que desprèn en consumir-lo,

olor que molesta a molta gent, encara que no hauria de ser així per a poder aprofitar-se de les seves meravelloses virtuts.

Antigament, després de menjar-se els alls es menjava una poma i es *rovegaven* unes fulles de julivert i, almanco es mitigava un poc el seu intens olor.

Hem repassat un poc per damunt les grans propietats que ens ofereix aquesta planta, que en botànica es coneix com *allium sativum*, la qual s'ha de sembrar a mitjan gener i collir-se a finals de juny. Però també és convenient que se sàpiga que el seu consum està contraindicat en cas d'hemorràgia, ja sigui per ferides, accidents o menstruació, degut a l'acció fluïdificant de la sang, pot prolongar les hemorràgies i dificultar el procés de coagulació. També s'ha d'evitar el seu consum en grans dosis durant l'embaràs. En resum: aquí hem descrit per damunt les bondats i inconvenients d'aquesta meravella que la naturalesa, sempre tan sàvia, ens posa al nostre abast a fi que, cuidada i mimada per nosaltres, puguem gaudir de les seves portentoses virtuts.

APOTECARI

GLOSA

Contesta

Jo necessit tres setmanes per poder fer una cançó; jo no som cap glosador; som un vell treballador que no té traces ni manyes per fer ses coses estranyes que sol fer un glosador: en demanar una cançó sense fer gens de remor fa ses que li demanes.

TÒFOL "PARRÍ"

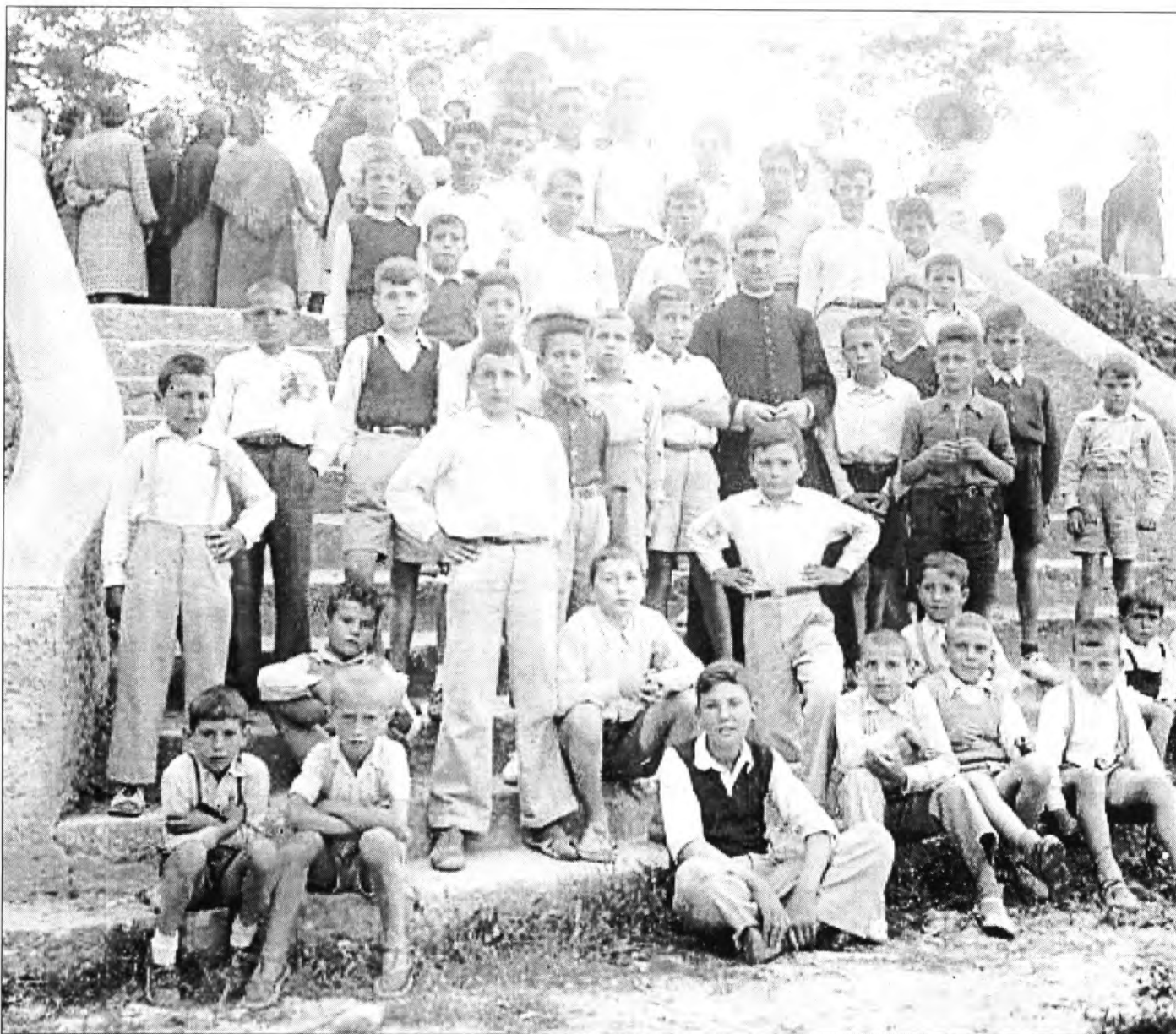
PD.- Fou la contesta que féu a un que dins la *Cooperativa* li va demanar que en fes una, pensant que no en sabia fer.

ADROGUERIA I ELECTRODOMÈSTICS

DE PLAÇA

Telf. 971 64 62 50 • MONTUÏRI

Comprant a la vila feim poble

Amb don Pep Estelrich, l'any 1947

Eren molts els al·lots que en aquell temps eren orientats i educats per don Josep Estelrich, el vicari jove que va exercir tres anys a Montuïri (1945-48) i que deixà tan bona estela. Un dia anaren al Puig de Sant Miquel i vet-los aquí amb ell a l'escalonada que puja al menjador. Entre ells que hem destriat Biel Rigo "Xocolater", Antoni Martorell "Selleter", Pere Miralles "Malherba", Jaume

Miralles "Queló", Jaume Mora "Baco", Jaume Fiol "Terric", Bartomeu Fullana "Mestret", Josep Verger "Patró", Jaume Nicolau "Vollandí", Jaume Bennassar "Carboner", Francesc "Mostel", Pere Ribas "Xorri", Rafel Miralles "Costa"... i molts més, però els pas del temps dificulta la identificació. (Darrera, un gapat de dones distretes en altres quefers)

bar

Ca na Poeta
music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

Els dotze sermons altre temps

A Montuïri durant el temps del Rector Gregori Barceló Escarrer (1877-1951), el diumenge del Ram a l'horabaixa es feia la funció dels dotze sermons, una espècie de Viacrucis predicat. De la sagristia sortien els encaputxats i el que feia de Bon Jesús, amb túniques blaves. A l'estació deguda carregaven a Jesús la creu. Posteriorment sortia el Cirineu, el qual, a la cintura duia un xorrac fermat amb una corda. Abans de la primera estació l'escolà, aleshores en Baltasar Fiol, pujava

damunt un banc de davant la capella de la Passió i cantava la sentència que tot seguit reproduïm, extreta d'un llibre de l'edició de 1888, conservant els seus vocables i actualitzant la seva grafia.

SENTÈNCIA

EN QUÈ FOU CONDEMNAT A MORT AFRONTOSA CRIST JESÚS REDEMPTOR NOSTRE

Nos, Pons Pilat, Governador de tota la província de Judea, per lo Sacro Imperi Romà: estant en lo

Una de les tres rajoles de ceràmica policromada, d'aquesta antiquíssima devoció dels Viacrucis, que encara es conserven i es pot veure a la façana de la rectoria. Correspon al número 12 dels Passos quan temps molt enrere es feien pels carrers de la vila. A principis del segle passat ja sols se celebraven dins l'església

Tribunal i Sala d'Audiència, oïdes les acusacions criminals dels Sacerdots, Escribes i Fariseus, la commoció i clamor del poble contra Jesús de Natzaret, concordant tots, i dient com ha alborotat i commogut tota la ciutat i pobles, ensenyant noves doctrines, contra la Llei de Moisès, fent-se autor de nova Llei, pretenent alçar-se Rei, i com a tal haver tengut l'atreviment d'entrar triumfant amb rams i paumes dins la ciutat, i haver menyspreat la jurisdicció i autoritat del gran Emperador Cèssar, prohibint a los vassalls no li pagassin el tribut; però lo que causa major escàndol és que, com a presumtuós i blasfem, s'és gloriat i ha dit moltes i diferents vegades que era Fill de Déu, essent home de baixa condició, fill d'un pobre fuster, i d'una pobre dona anomenada Maria. Fingia esser molt sant, essent enganador, home inquiet, conspirador i destructor del bé comú. Ha comès molts d'altres enormes delictes, més dignes d'esser castigats que publicats.

Per tant, havent molt bé considerat i examinat la veritat de les sobredites acusacions, trobant esser gravíssims els seus delictes, judicam que ha d'esser condemnat, sentenciat, com de facto lo condemnam i sentenciam a què sia portat pels carrers acostumats de la santa ciutat de Jerusalem, de la manera que està coronat d'espines, amb una cadena i dogal en el coll, portant la creu, acompanyat de dos lladres per major afronta fins a la muntanya del Calvari, a on acostumen esser ajusticiats els homes facinerosos, i allà sia crucificat a la seva creu, en la qual estarà penjat fins que sia mort i que no s'atrevesca ningú a llevar-lo d'allà sense la nostra autoritat. Els dos lladres estaran penjats un a la part dreta, i l'altre a la part esquerra, presidint en mig com a rei per major afronta i burla, perquè sia exemplar i escarment de tots els malfactors. La qual sentència anam publicant en so de trompeta i en veu alta de pregoner, perquè vengui a notícia de tots i no pugueu al·legar ignorància alguna. - Pons Pilat

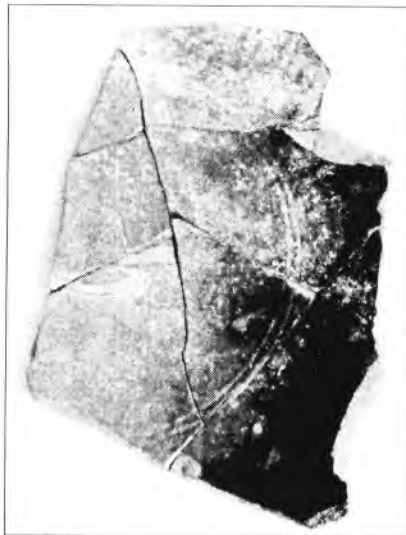
Restaurant
Cas Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

Per la transcripció
BALTASAR AMENGUAI

← Restes d'un plat de ceràmica trobat prop de Son Ripoll, propi de restes de basilica paleocristiana

→ A l'interior de la finca de Son Ripoll es troben aquestes coves abandonades, i a principis del segle passat utilitzades com habitatge d'animals

VESTIGIS DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Quan algunes coves servien de punt d'encontrada

Els qui feim **Bona Pau** ens sentim afalagats amb les col·laboracions que sobre vestigis de la nostra història ens anirà aportant Catalina Verger Ferrer, filla del qui també hi col·laborà, Bartomeu, fa 50 i més anys. Unes aportacions – totes o la major part d'elles il·lustrades amb fotografies que figuren inserides en el seu llibre Montuïri, passatges d'història S. XIII-XIX– de les quals la següent n'és la primera.

• • •

Millers d'anys abans de l'existència de Montuïri com a poblat amb els límits actuals, com també molt abans que es construïssin les primeres cases i carrers fa 700 anys, les coves foren el primer habitatge dels homes primitius les quals servien com a vivendes i al mateix temps com a llocs de defensa.

Des de la cova d'Altimira (Cantàbria), amb les sorprenents pintures i colors, fins a les humils del nostre terme, l'home poc a poc s'ha anat sentint més protegit sota un sòtil, tot i que després va aprenent a fer habitatges de pedra i les comunitats van agrupant-se en poblats; habitatges que sembla segueixen usant-los en temps dels romans i bizantins.

A finals del segle II el cristianisme havia arribat a Mallorca des de Roma i a través de l'Àfrica romana, és a dir, de Cartago.

Amb l'arribada del àrabs es reprimi el culte cristià dels feels; no podien conservar els seus temples i moltes de les edificacions que havien de servir per les seves reunions i celebracions, foren transformats en mesquites fins que els almohades, temps després, les prohibiran totalment; motiu pel qual els cristians han de celebrar les seves reunions o actes de culte a llocs més amagats. I per les dates que tenim pensam que algunes coves aleshores servien com a punt d'encontrada i també de celebracions religioses.

Les troballes de 2 plats de ceràmica iguals i propis de restes de basiliques paleocristianes descoberts al nostre

terme: un prop del talaiot de Son Fornés i l'altre al costat de la Cova, així com una campanil·la que actualment es conserva a Lluc, ens fan suposar tot quan abans hem esmentat.

Esperem que les noves tècniques serveixin per treure a llum part de la història desconeguda per nosaltres i que ens sembla molt interessant. Mentrestant des d'aquestes pàgines anirem oferint vestigis d'algunes troballes escampades pel nostre terme que serviran per poder algun dia entrellucar i, si és possible, completar els aspectes desconeguts de la nostra història local.

CATALINA VERGER

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Antoni Cerdà "Ros" i Antònia Mesquida "Bella", plens de satisfacció acaben de celebrar les noces d'or

Antoni Cerdà Miralles "Ros" (1927) i Antònia Mesquida Mayol "Bella" (1935) es varen conèixer pel carrer Major; festejaren uns dos anys i es varen casar el 15 de febrer de l'any 1955, motiu pel qual acaben de celebrar, plens de satisfacció i estima mútua, les seves noces d'or.

Han tingut una filla, na Francisca, ara de 48 anys, que els ha donat un nét i una néta els quals tenen 25 i 23 anys respectivament.

En Toni va aprendre les primeres lletres a l'escola pública l'any que les inauguraren el 1935. Però a escola hi va anar poc temps, ja de nin, als 7 anys l'enviaren a arreplegar ametles a son Castelló i tot seguit llogat a diferents possessions. Ja fet un home sa i fort va deixar d'estar llogat per fer el servei militar. Una vegada acabat es va posar a fer feina pel seu compte. De casat, el seu conco de llet, Domingo Pizà, va comprar la farinera i va anar-hi a fer feina uns dos anys. Després va passar de repartidor de botelles de butà amb l'amo en Toni Mayol "Escolà" primer i després amb en Bernat Marimon "Pavora" fins que es va jubilar al 60 anys.

En quant a n'Antònia també va aprendre les primeres lletres a l'escola pública. Hi va anar fins els 12

anys. En aquesta edat ja va estar llogada uns anys a Alcoraia, va anar uns anys també a muntanya a collir i arreplegar olives. Quan es varen casar anava a la fàbrica de teixits.

Després s'esdevingué -fa ja 35 anys- que la botiga de queviures i esparteria de Magdalena Gomila "Caneta" per jubilació de la madona es traspassava. Com que eren veïnats la varen adquirir i n'Antònia es va fer botiguera. Amb aquest negoci els anat bé i els hi va, i ara jubilats continua duent la botiga la seva filla Francesca.

Quan vaig anar a casa seva per saber del seu discórrer em varen dir que no tenien gaire a dir, que no tenien res d'especial que eren com els altres del seu temps i tenien molta raó. La gent que hem viscut l'escas-

sesa sabem de tan dura com era la vida en aquells anys dolents de la postguerra: molta feina i mal pagada.

"Com que munpare va esta malalt uns 10 anys", conta ara n'Antònia, "i va morir quan jo en tenia 17, faltant ell entraven pocs doblers a casa nostra, érem tres germanes i no podíem anar de greques ni gaire al cinema. Mumare ens deia: Jo voldria poguéssiu anar per tots els cines i varietats que fan a ca n'Eloi, però l'entrada del cinema val 2 pessetes i per anar-hi les tres n'heu de mester 6 i tenim coses més necessàries i solament podíem anar-hi uns quants pics a l'any".

"Com que no teníem gaire diners -continua dient n'Antònia- els diumenges horabaixa anàvem a veure passar el tren, passejàvem per la carretera i el vespre fèiem voltes pel passeig del carrer Major".

Conta també que el dia que es varen casar plovia i n'hi havia que deien: "Novia banyada, novia atupada", o "nuvia banyada, nuvia desgraciada", però cap d'aquests presagis ha encertat, ni ha estat desgraciada ni atupada, ans el contrari, tots dos se senten satisfets d'allò que els ha donat la vida. Es troben bons i sans, s'han estimat i s'estimen.

Que sigui per molts d'anys!

SION NICOLAU

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Els comptes de Son Magraner

Des que l'any 1949 es va estrenar a Ciutat la primera comèdia de Pere Capellà, *L'amo de Son Magraner* i les representacions que seguiren a gairebé tots els pobles de Mallorca, arreu va tenir un èxit rotund. Ara, passats 56 anys, quan em pensava que el jovent d'avui en dia passa de temes foravilers i pels qui ho hem vist ja ho hem vist bastants vegades, intuïa, jo, que aquest pic no hi hauria gaire interès en tornar a recordar com fou la pagesia fins un poc passat mitjan segle vint. Mirau si m'he equivocat que en aquesta obra, que és un reflex de la passada pagesia, l'han haguda de repetir tres vegades i encara per satisfer tothom l'hauran de tornar escenificar, ja que un servidor fins a la tercera vegada no vaig tenir una entrada i sé que no ni hagué per tots els qui en volien.

Com sabem, Pere Capellà fou empresonat per motius polítics. Abans i després d'haver estat a la presó festejava una bona al·lota de la vila que tots els montuïers coneixem; Maria Fornés "Móra". Sortit de la presó, es casaren i varen viure a Montuïri. Aquest matrimoni va engendrar una filla i un fill; Margalida Capellà i Llorenç Capellà, els quals han esdevingut periodistes i escriptors.

Com que Pere Capellà tenia el títol de mestre d'escola, els vespres, a casa seva, donava classes a la gent jove pagesa que no hi podia anar durant el dia perquè havien de treballar en les tasques foravileres. Després va sortir-li feina dins l'ensenyament a Ciutat i se n'hi anaren a viure. Recordaré com aleshores allò més important i el motiu d'anar les vetllades a escola era per aprendre de treure comptes, ja que l'economia del fora vila és com un comerç, és a dir, es compra i es ven.

La comèdia *L'amo de son Magraner* comença amb un jove missatge, en Gaspar, que comptant amb els dits de la mà intenta treure el compte d'uns porcs que han venut a arroves i pesats amb romana de quilos i sembla no en treu aguller. L'amo el renya perquè no li ha sortit bé i li vol ensenyar com ho ha de treure correcta-

ment. Hem de dir que a l'obra, el parell major, el sen Tomeu, tenia el tractament de "sen" però el missatge jove, en Gaspar, no tenia tal tractament perquè era fadrí i els fadrins les deien solament el seu nom o sigui en aquest cas Gaspar tot sol. Aquest, en el transcurs de l'obra, es casa amb na Francisca, germana de l'amo. Hagués estat el "sen" Gaspar de no haver estat perquè l'amo, que és el seu cunyat, es casa amb una apotecària i adquireixen una apotecària. Com que l'han d'atendre no pot tenir prou esment al conreu i posa en Gaspar i na Francina, recent casats, de majorals a Son Magraner i aquests, els majorals, ja tenien tractament d'amo. Per tant en Gaspar va passar de dir-li Gaspar tot sol a dir-li l'amo en Gaspar.

Com que en aquest temps, crec que fins passat l'any 1950, es compraven els porcs a tant l'arrova i els pesaven amb una romana de quilos. Trèiem el compte així: Es multiplica el total dels quilos per 2'36 i tenim lliures. Al resultat es divideix per 100 i tenim quintars. Llavors el preu tractat es converteix en vellons. Com que cada pesseta són quatre vellons es multiplica per 4. El producte es multiplica pels quintars i el resultat és allò que valen els porcs.

I per què així? Intentaré explicar-ho: 1 quilo= 2,36 lliures, 1 quintar=4 arroves=100 lliures, 1 arrova=25 lliures. Primer es fan els quilos lliures, com que cada quilo són 2'36 lliures s'ha de multiplicar 2'36 pel total de quilos.

Llavors es fan quintars i essent que cada quintar són cent lliures es divideix per cent.

Essent que cada quintar són quatre arroves, per tant, per fer-ho arroves hauríem de multiplicar els quintars per 4 i tindríem les arroves i després multiplicar pel preu. Com també en lloc de dividir per 100 dividir-ho per 25 obtindríem les arroves.

Ara els comptes generalment es treuen amb l'ordinador o calculadora i el sumar i multiplicar és fàcil i sense errades. Però aleshores no existien ordinadors ni calculadores i si al 8 o 10 anys ja estaven llogats havien

Romana del pes públic de Montuïri on antany hi pesaven els porcs a quilos i es feien les barrines a tant l'arrova

d'aprendre-ho anant escola els vespres. Encara idò, que la comèdia sia en to còmic no es per riure'ns d'un missatge jove que ha de comptar amb els dits per treure comptes.

I en aquell temps, per estrany que sembli, és d'admirar com hi havia pagesos que una vegada pesats els porcs a quilos i venuts a arroves, de cap i tot d'una, ja sabien quantes arroves havien pesat i les pessetes que valien. I en canvi no sabien fer el compte amb el llapis i paper.

Si el compte no m'ha fallat una arrova, son 10,593 quilos.

SION NICOLAU

SA NOSTRA AUTO
Usted elige

SERBROK
CORREDURIA DE SEGUROS, S.A.
GRUPO "SA NOSTRA"

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Davant la palmera que començava a créixer

Eren temps molt diferents als d'ara, quan amb massa freqüència es veien pel carrer nins i nines i al·lots i al·lotes i fins i tots joves rondant per plaça i pels diferents carrers de la vila en aquells anys de placidesa de mitjan segle passat, sobretot els caps de setmana. A la més mínima ocasió es formava una colla que s'entretenia amb coses totalment intrascendents. D'aquí que aquestes quatre adolescents, damunt els graons, davant la palmera que començava a créixer, ara alta i esponerosa al costat de la llar de la tercera edat –aleshores, Ca s'Escola–, posaren per a la foto. Les dues de l'esquerra ja ens han deixat: Catalina Mora "Baca" i Francisca Sampol "Rossa" i les altres dues, Margalida Jordà "Solandera" i Joana Mora "Baca", totes ufanes van superant el pas del temps.

Records d'infantesa

Quan era nin, millor dit al·lot d'uns 12 o 13 anys fèiem moltes "animalades" amb els altres bergantells montuïrers, si bé tant el meu pare com la meva mare em procuren va dur a "retxa", encara que els costava un poc. En aquell temps sols venia a Montuïri els caps de setmana perquè vivíem a Ciutat. Jo, aquí, era conegut p'en "Roberto de Cas Solleric". No vaig néixer a Montuïri però des de sempre em sent montuïrer.

A l'entorn de 1947-48, quan jo tenia 13 anys, era molt amic d'en Jaume Bennassar, "en Jaume Carboner" li dèiem nosaltres. I amb ell, un dia ens vàrem veure a Can Sopeto, però ens enredàrem xerrant i xerrant, tant que es va fer mitja nit. I quan en Jaume se'n va adonar va trasmudar de cara i tot compungit

Amb una espardenya

em va dir que en arribar a ca seva li esperava una bona renyada o qualche cosa més.

Estant en aquestes, tots dos en dirigíem a ca seva, que era al carrer de Baix, devora ca madò "Xiva", i en arribar, en Jaume em demanà, millor dit, m'obligà a entrar el primer. La casa estava tancada i en obrir, la seva mare ja l'esperava darrera la porta, dins ca seva, i pensant que jo era en Jaume va començar a donar-me "espardenya"... fins que se'n temé de l'equivocació i em preguntà: "On és en Jaume?" (No fou estrany que em fes entrar primer).

En aquell temps el meu pare era subministrador de vaixells, anava molt pel moll de Ciutat i coneixia la

major part dels capitans de vaixell que atracaven al port. Per cert que una vegada que vingué el portaavions "Forestal", de la marina nord-americana, li varen encarregar que els proporcionàs 8.000 dotzenes d'ous. I ja vos podeu imaginar la dificultat que tenguérem per trobar-los. En cercàrem per tot Mallorca, però els arribàrem a trobar i així els hi pogué facilitar. Pensem que el portaavions portava 3.500 o 4000 tripulants. Com també a molts altres vaixells que arribaven també els proveïem d'aliments i mercaderies i altres coses que necessitaven.

Anys més tard em vaig casar aquí amb na Magdalena de Can Xiu, el 1959. Ara tenc 4 fills i 6 néts, però d'al·lot era més conegut a la vila, perquè hi tenia bons amics.

Roberto de Cas Solleric

José Antonio Montoya Ruiz, entrenador de les nines de mini-bàsquet de Montuïri, ja les prepara "amb l'objectiu que l'any vinent hi hagi un bon equip infantil"

Una molt curta xerrada amb l'entrenador de les nines de mini-bàsquet de la vila, José Antonio Montoya Ruiz, ha servit per saber un poc d'aquest equip i d'ell.

Diguem que la seva professió és la fisioterapeuta, viu i ve de Manacor per entrenar, tasca que la considera com un hobby, ja que té 46 anys, casat i amb dues nines que també practiquen el bàsquet: Una a Ciutat i l'altra a Manacor. Enguany sols entrena les de Montuïri si bé du 4 anys entrenant bàsquet, ja que abans era entrenador de futbol-sala i va decidir canviar perquè, segons ell, està enamorat d'aquest esport.

– Què ens dius d'aquestes nines?

– Són unes nines molt lluitadores, encara que quan vaig venir no sabia amb qui ni amb què em trobaria. Són unes nines que ho donen tot.

– I com equip?

– Hi ha un bon grup i crec que enguany poden arribar molt enfora, tant que es podria aconseguir el campionat si elles volen.

– I en concret de les elegides per a la selecció balear, quina és la teva opinió?

– Per a Montuïri és un fet especial. Les seleccionades: Carme Campins, Immaculada Zanoguera, Cecília Wulf

Carme Campins, Immaculada Zanoguera, Cecília Wulf i Bàrbara Garí, les 4 nines de l'equip de mini-bàsquet seleccionades

i Bàrbara Garí són extraordinàries.

– I participaran...

– Sí, participaran en el campionat d'Espanya de seleccions de mini-bàsquet que s'ha de celebrar a Càdis. Balears hi participa dins un grup especial, el de més categoria,

(Continua a la pàgina següent)

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. 971 120 064 - Fax 971 120 426
C/. Ciutat, 12 - Tel. 971 120 021 - Fax 971 662 043
07620 Lluçmajor - Mallorca (Balears)

C/. Historiador Talladas, 2 A - Tel. 971 652 637 - 07630 Campos (Mallorca)
cem@cemllucmajor.com - www.cemllucmajor.com

- Alergologia
- Anàlisi clínics
- Aparell digestiu
- Assistència domiciliària
- Cardiologia i aparell respiratori
- Centre auditiu
- Clínica dental:
 - Cirurgia màxilo-facial
 - Implantologia
 - Odontologia
 - Ortodòncia
- Cirurgia general i laparoscòpica
- Dermatologia
- Ecografia
- Endocrinologia
- Fisioteràpia i rehabilitació
- Ginecologia i obstetrícia
- Igualatori mèdic
- Infermeria
- Medicina general
- Medicina estètica
- Nutrició i dietètica
- Oftalmologia
- Ortopèdia Gamundí
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia
- Psiquiatria
- Radiologia
 - Mamografia
 - Ortopantomografia bucal
 - Radiologia general
 - Telerradiografia
- Rehabilitació (metge rehabilitador)
- Teràpia de parella i sexologia
- Tractament de la obesitat
- Traumatologia i cirurgia ortopèdica
- Urologia i andrologia

Làser - acupuntura, medicina ortomolecular, test de intolerància alimentària, depilació làser.
Revisions mèdiques: Companyies d'assegurances de vida (Sa Nostra, La Caixa, Inter Partner).
Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antonio Isern Oliver.

Tenim el plaer de comunicar als nostres clients les noves especialitats i serveis de recient incorporació:

Metge especialista en rehabilitació: Dra. Encarnación Sanfeliciano Gómez.

Llicenciada en psicologia: Lola Rodríguez Mayoralas.

Diplomada en podologia: Mª Cristina Fiol Ekman.

Urologia i andrologia: Dr. Marín Santisteban González

Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antoni Isern Oliver

Mamografia, ecografia de mama, ecografia trans-rectal i trans-vaginal, cadera pediàtrica i eco-doppler vascular perifèric.

Assegurances: ADESLAS - AEGON - AGRUPACIÓ MUTUA - ALLIANZ - ASISA - AXA - PLANAS - D.K.V. - GROUPAMA - IMECO - LA BOREAL - LA ESTRELLA - L'ALIANÇA - MAPFRE - MEDIACAT - MUTUA GENERAL DE CATALUNA - NOVOMEDIC - SANITAS - SERSANET - VITALICIO SALUD - WINTERTHUR

Mutues d'accidents: ASEPEYO - CYCLOPS - FIMAC - FRAIERNIDAD MUPRESA - FREMAP - IBERMUTUAMUR - INTERCOMARCAL - MAZ - MIDAT - MUTUA UNIVERSAL - MUTUA BALEAR

Companyies d'assegurances d'accidents: ALLIANZ - AXA - AURORA - IBIURICA - AEGON - CASER - CAUDAL - FENIX - FIAT - LA ESTRELLA - MAPFRE - VITALICIO - PREVISIÓ BALEAR - WINTERTHUR - ZÜRICH

Horari de les 9'00 hores a les 21'00 hores.

(Ve de la pàgina anterior)

ja que els ha tocat enfrontar-se amb Catalunya, València i Aragó i comença el 22 d'abril pròxim.

– **Què més, de la selecció?**

– El seleccionador és de Montuïri; es tracta d'Antoni Jaume. És molt possible que el seu interès sia el de mantenir la categoria.

– **I de les seleccionades?**

– Que s'ha de considerar com un premi per a elles.

– **I de la teva labor?**

– El meu objectiu primordial és que totes les nines que m'han confiat juguin bé i que l'any vinent hi hagi un bon equip infantil.- **O.A.**

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

FUTBOL

El Montuïri es manté a l'entremig de la taula

Montuïri, 3 - Alaior, 0

El Montuïri fou molt superior i no va trobar cap obstacle per superar un debíl Alaior, si bé la primera part acabà amb el resultat inicial: 0-0; però a la segona els de la vila dominaren totalment. Sergio, Canyelles i Llistó foren els golejadors. Aquests, juntament amb Lirola construïren el millor bon joc del partit.

Collerense, 2 - Montuïri, 1

Després d'un grapat de bons partits, el Montuïri en aquesta ocasió es va deixar dur pels del Coll den Rabassa en un dolent partit i amb poques ocasions de gol. El primer fou pels del Coll a la primera part, i a la segona, un i altre equip aconseguiren el seu de penal, si bé el Montuïri passà a ser dominador amb els locals sols amb 10 jugadors.

Montuïri, 1 - Poblera, 1

Partit molt emocionant, intens i amb un just resultat, on els de Sa Pobla aconseguiren el seu gol als 5 minuts de la primera part i des de llavors volgueren aguantar la diferència, però als 3 minuts de la segona Pérez obtingué el del Montuïri i encara que la pilota rondà amb fre-

qüència una i altra porteria, el resultat ja no canvià. L'arbitratge, meravellós.

Sóller, 2 - Montuïri, 2

Un partit molt emocionant, amb molta igualtat i disputat a un ritme intens des del primer minut. El Montuïri inaugurà el marcador i també marcà el darrer gol. En Cantos (exmontuïrer), pel Sóller i Canyelles i Zamorano pel Montuïri, foren els golejadors.

2ª Regional

Rotlet Molinar, 2 - Montuïri, 3
Montuïri, 1 Esp. Sa Vileta, 0
Sta. Eugènia, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - Cala d'Or, 1

Juvenil

Montuïri, 8 - S'Horta, 0
Montuïri, 2 - Sineu, 0

Cadet

Montuïri, 1 - Andratx, 0
Can Pastilla, 1 - Montuïri, 0
Montuïri, 3 - Sta. Maria, 1

Aleví

Montuïri, 6 - Ses Salines, 2
Campanet, 2 - Montuïri, 4
Montuïri, 6 - Sta. Maria, 0
Barracar, 0 - Montuïri, 10

Benjamí

Petra, 1 - Montuïri, 4
Montuïri, 6 - Porto Cristo, 0
Olímpic, 6 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - Manacorins, 1

El CA Montuïri 91.8, campió de Balears de cros

En el campionat de Balears de Cros llarg el CA Montuïri 91.8 va imposar la seva hegemonia en categoria absoluta masculina i així obtingué el passaport per a la disputa, dia 13 de febrer, del campionat d'Espanya absolut de cros, esdevingut a Tarancó (Conca). Integren el

club montuïrer, Joan Puigserver, Manuel Picó, Josep A. Fornés i Josep Pérez.

En el cros curt femení triomfà Fina Hisado (1ª) i Gemma Clar (2ª) i Esteve Barceló Cerdà, en el masculí, romangué el cinquè classificat.

J. BARCELÓ

Campiones de Mallorca

Ara que Espanya ha aconseguit el campionat mundial hem recordat també que fa 24 anys que aquestes nines, aleshores de 13 o 14 anys (qualcuna de 15), participaren en el campionat de Mallorca d'Handbol (balonmano) infantil femení i aconseguiren guanyar-lo. Eren alumnes de 8è d'EGB del Col·legi "Joan Mas i Verd" i es feren amb el triomf en tots els encontres i per golejada. El seu entrenador era el mestre Joan Bauçà Bauçà i les jugadores (no totes són a la foto) eren: Cati Moll, Margalida Pilar Lladó, Magdalena Alcover, Margalida Costa, Teresa Ribas, Francisca Gomila, Bel Mayol, Cati Tous, Maria Rosa Vaquer, Maria Antònia Ramonell, Pepita Jiménez, Cati Ribas, Magdalena Palou, Cati Gomila, i Roseta Tomàs i Cati Amengual de Lloret. També estaven fixades Maria Massanet, Isabel Pocoví i Francisca Nicolau.

BÀSQUET FEMENÍ

1ª Autònomic

Drac Montuïri, 56 - G. Ca n'Alou, 63
Drac Montuïri, 50 - P.C. Ramis, 44
S'Estanyol, 60 - Drac Montuïri, 72

Cadet

Santanyí, 62 - Montuïri Munper, 30
Llucmajor, 83 - Montuïri Munper, 47
Montuïri Munper, 76 - Esporles, 26
Sagrat Cor, 50 - Montuïri Munper, 73

Infantil

Sa Pobla, 8 - Montuïri Manera, 58
Montuïri Manera, 36 - Santanyí, 50

Mini

Montuïri Verger, 72 - Drac Inca, 28
Montuïri Verger, 65 - Alcúdia, 15

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANIS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56

▼

Porreres

▼

Horari de la Setmana Santa

Dia 20 de Març: Diumenge del Rams

11'30 Benedicció dels Rams a les Tres Creus
Processó litúrgica dels Rams i Eucaristia.

18'30 **Via Crucis:** Representació musical sobre els graons de l'obra **Jesucristo Superstar** pel grup de teatre de Villafranca.

Dia 23 de Març: Dimecres Sant

19'30 Concelebració eucarística amb el Sr. Bisbe a la catedral.

Dia 24 de Març: Dijous Sant. Dia de l'amor fratern

20'00 Sopar del Senyor
Processó. Vetlla de Pregària davant la Casa Santa.

Dia 25 de Març: Divendres Sant. Dia de Passió

20'00 Passió de Senyor, davallament i processó.

Dia 26 de Març: Dissabte Sant. Vigília Pasqual

20'00 Eucaristia Pasqual: Benedicció del foc nou i renovació baptismal.

Dia 27 de Març: Diumenge de Pasqua

11'30 Encontre i Eucaristia de Pasqua.

Dia 29 de Març: Festa del Puig

9'00 Concentració a la plaça i partida a peu cap al Puig
11'00 Celebració de l'Eucaristia.

Bones festes i bona Pasqua!

Reunió de pares i mares dels infants de la catequesi

Seguint amb el calendari establert a principi de curs, el dimecres dia 2 de març a les 20'30 reunió de formació amb els pares i mares dels infants de la catequesi de primer i segon curs. Continuarem parlant sobre: Com educar amb valors

Missa amb nins

La missa amb nins del mes de març la tendrem el diumenge dia 6. Convidam als pares i mares dels infants que han de fer la Primera Comunió a la participació d'aquest sagrament. També convidam els nins i nines que ja han fet la Primera Comunió.

Xerrades de Quaresma

La Quaresma és el moment més adient per la relació amb un mateix i també amb Déu. La formació pot ajudar a aquesta relació amb el transcendent. Convidam tots els interessats a la segona xerrada quaresmal que és farà a la rectoria el dijous dia 10 a les 20'30. Tema: L'Eucaristia, memorial del Senyor

Curset Prematrimonial

Convidam totes les parelles que pensin casar-se durant aquest any a participar d'un curset prematrimonial que es farà del 14 al 18 de març a la rectoria de Montuïri. Les persones interessades que passin pel despatx parroquial a l'horari habitual.

Montuïri solidari amb el sud-est asiàtic

Molts de pobles de Mallorca han volgut ser solidaris amb el Sud-est asiàtic. A 8.195 euros (1.363.533 Pts) ha ascendit la quantitat que s'ha recollida al nostre poble de Montuïri que s'han entregat a Càritas i Creu Roja. Aprofitam l'avinentsa per agrair a totes les persones, comerços, entitats, grups que participa-

ren de la torrada venent bitllets, donant queviures: pa, begudes; fent coses dolces; fent possible l'ordre, preparant el fogueró, les torradores, etc. També agraïm els donatius que diverses entitats i grups del poble feren com a mostra de solidaritat vers els afectats del terrible *tsunami*. Creim que mostres de solidaritat com aquestes s'haurien de fer amb més freqüència en el nostre poble.

Quaresma, una mirada amorosa vers els l'altres (2)

En la religió cristiana la pregunta per l'altre té un gran contingut teològic perquè segon el principi bíblic, "tots som imatge de Déu" (Gn 1,27). Per altra part, la mort i la resurrecció de Jesús ens ha fet fill d'un mateix Déu que és pare de tots. Segons Sant Pau, Jesús ha abolit l'enemistat que ens separava i ens ha fet a tots germans.

La pregunta per l'altre apareix en el primer llibre de la Bíblia. El mateix Déu és qui demana a Caïn, on és el seu germà? (Gn 4,9). Caïn li respon que no ho sap. Ell no se sentia guardià del seu germà.

Al llarg de l'Antic Testament la pregunta per l'altre és present en la majoria dels llibres sagrats. Però serà en el Nou Testament a on aquesta pregunta serà feta amb més força. Són moltes les mostres

d'amor, d'acollida, d'empatia, de solidaritat que Jesús té vers els altres. Així per exemple la paràbola del Bon Samarità és una excel·lent mostra d'amor i misericòrdia vers l'home caigut i abatut. Aquest relat ens situa davant la sacralitat de l'altre. Jesús no alaba l'actitud del sacerdot que casualment baixa de Jerusalem a Jericó; tampoc la del levita. Jesús es commou davant el compromís del samarità que sent que algú sofreix malgrat no sap qui és. Pel samarità n'hi ha prou en saber que el que està ferit és una persona que necessita ajuda.

L'altre ens obri el camí per practicar el respecte, la misericòrdia, la tolerància, etc. Com també ens possibilita descobrir la riquesa que hi ha en ell/a.

TEMPS PASSAT

10 ANYS ENRERE

Març de 1995

Inauguració del punt verd

Dia 3 de març fou inaugurat el punt verd a Montuïri, situat devora la piscina municipal. Presidí l'acte el President del CIM, Joan Verger i també hi assistiren el batle i alguns regidors; alguns mestres i bastants d'alumnes del Col·legi Públic Joan Mas i Verd. Verger els va explicar la utilització del material una vegada reciclat.

25 ANYS ENRERE

Març de 1980

Ordenació de l'Arxiu Municipal

Dia 1 de març es començaven els treballs d'ordenació de l'arxiu municipal. Per a tal comesa es comptava amb una subvenció de 325.000 pessetes. Dugueren a terme aquesta comesa Joan Miralles, Joana Martorell, Gabriel Gomila, Bàrbara Sastre, Guillem Mas i Joana Mª Fiol.

50 ANYS ENRERE

Març de 1955

Mort d'un missioner

El capellà montuïrer P. Joan Horrach Garcia, M SS CC, víctima d'un accident amb un Jeep que ell mateix conduïa, va morir dia 21 de març de 1955 a terra de missió, a Amèrica (República Dominicana), el qual havia excel·lit per la seva ampla i eficaç tasca apostòlica.

100 ANYS ENRERE

Març de 1905

Abonament d'expropiacions

Per les expropiacions forçoses que es feren per eixamplar el cementeri, dia 1 de març de 1905 es pagaren 1.653'38 pessetes a Margalida Mateu i manco de 100 a Antoni Mayol, Maria Sastre, Josep Martorell i Bartomeu Pocoví. En total l'Ajuntament abonà 1.956'19 pessetes.

FASES DE LA LLUNA

Març de 2005

3 Quart minvant | 17 Quart creixent
10 Lluna nova | 25 Lluna plena

PLUVIOMETRIA

Febrer de 2005

Dia 3	1'2 l/m ²	" 19	1'3 "
" 4	3'8 "	" 21	0'7 "
" 5	0'1 "	" 22	1'6 "
" 6	0'9 "	" 23	0'3 "
" 8	40'2 "	" 24	0'3 "
" 13	3'1 "	" 25	10'3 "
" 15	2'6 "	" 26	0'5 "
" 16	1'1 "	Total 68'6 "	
" 17	0'6 "		

CUINAR EN CASA

Coca de formatge i gerdera silvestre

Ingredients

3 tassons de llet sencera • 1 sobre de "cuajada" • 1/2 quilo de galetes Maria • 4 cullerades grosses de manega de vaca o "flora" • 1 paquet petit de formatge "Philadelphia" • 1 pot de mermelada d'"arandanos" (gerdera silvestre).

Elaboració

Posar al foc dos tassons de llet; un poc abans de bullir posar-hi el formatge i que es fongui. Afegir-hi l'altre tassó de llet mesclat amb el sobre de "cuajada" i remoure fins que bulli. Deixar refredar uns minuts. Picar les galetes amb la batidora i mesclar amb la "flora" fent una pasta per forrar el motle desmuntable. Damunt posar-hi la crema, deixar 30 minuts a la gelera, posar la mermelada per damunt. Deixar-ho a la gelera per al dia següent.

Catalina Sastre Roca "Petrera"

DEMOGRAFIA

Febrer de 2005

Defuncions

Dia 15.- Antònia Martorell Amengual "Massa", viuda de 89 anys.

Dia 17.- Maria Roscar Garau "Roscar", casada de 80 anys.

Dia 20.- Antoni Bauçà Verger "Capità", casat de 75 anys.

Dia 23.- Antònia Gomila Antich, (de can Verdera), casada de 71 anys.

NOCES D'ARGENT

15 Març 1980

Josep Oliver Móra "Talaió" amb Antònia Vaquer Martorell "Prats".

22 Març 1980

Martí Ferrer Ribas "Son Coll" amb Magdalena Miralles Cerdà "Caneta".

APOTECARIES

6 Març Porreres | 20 Març Vilafranca
13 " St. Joan | 27 " Ariany

GLOSA

Un dia d'aquest hivern passat, en trobar-nos en mig de plaça em saludà així:

Nofre, que puguis complir cent anys com a Director i jo com a bon lector

Bona Pau pugui llegir.

Tòfol Massanet "Parrí"

Nova imatge i nous horitzons.

BigMat
VERGER

Magatzems professionals per a la construcció

MONTUÏRI
OFICINES, TENDA I MAGATZEM
Ctra. Montuïri a Porreres, km.1
07230 Montuïri - Mallorca
Tel. 971 646 695
Fax 971 161 503

1r premi carrosses

2n premi carrosses

1r premi comparses

2n premi comparses

3r premi carrosses

3r premi comparses

Simpàtics disressos infantils

El nombrós públic es va complaure
A dalt, al centre, el jurat qualificador